

A Vampire Hunter D univerzuma

Vámpír vámpírnak farkasa

// iskariotes

D történeteivel már találkozhattunk a hazai manga és DVD kiadások között. A mangát a Fumax 2007 óta publikálta, a 2011-ben megjelent 4. kötet óta azonban nem érkezett folytatás. Animéit tekintve pedig a *Vérszomj* filmhez készített magyar szinkronos kiadást a Navigator Film. Elsőként 2006-ban egy kétlemezes, majd 2008-ban egy egylemezes változat jelent meg. A franchise azonban sok más alkotással is büszkélkedhet. Merüljünk mélyebbre tehát D világában az itthon kiadott mangák rovatumkon túlmutatva.

Mit tud D?

Kikuchi 1983-ban hívta életre karakterét és a hozzá teremtett világot. A korai nyolcvanas években a mutáns lények/földönkívüliek/nem e világi teremtmények éppen metamorfózis állapotukban voltak a popkultúrában. Az olyan művek, mint az 1977-es *Csilagok Háborúja* vagy az 1982-es E. T. a Harmadik típusú találkozások barátságos lényként mutatták be a világnak a nem emberi létformákat.

Helyette sokkal inkább magára az emberi lényre terelődött a művészek figyelmé. A *The Rocky Picture Horror Show* még komikusan próbálja bemutatni ezt a világot, mondhatni egy új *Addams Family*-ként. Később ez megváltozik és az emberi lét éjszotét oldalát láthatjuk viszont a filmvásznon. Az olyan mozik, mint a *Radírfej*, vagy az *Elefántember* már az emberek deformációkká foglalkoznak, legalábbis azokak amik rögtön és külsőleg is láthatóak.

De az olyan filmek, mint a *Dolog*, *Az Amerikai Farkasember* *Londonban*, *Nyolcadik utas a halál*, *Holtak Hájnala* már azt mutatják be, hogy az elváltozásokat nem valami egyszerű külső változás hozza el magával, hanem valami ismeretlen, idegen erő, ami belülről emészt el az embert. Hasonló vonulatba tartozik bele a *Gonosz halott*, *Poltergeist*, *Ragyogás és a Halloween – A rémület éjszakája*, ahol nem fizikai, hanem szellemi úton, de az emberek ugyanúgy kivetkőznek addigi mivoltukból és valami egészen mássá válnak.

Az évtized elején a jövő nem tűnt barátságosnak, sőt egyenesen féltetesnek hatott. Az *Élethalálharc*, *Szárnyas fejedelmek*, *Mad Max* filmek

mind-mind olyan jövőt mutatnak be, amit a legtöbb ember elkerülne. Kilátástalanság, nyomasztó lét, depresszió és embertelenség.

Meg kell jegyezni még egy alkotást is: a *Nosferatu: Az éjszaka fantomja* című filmet, melyben a főszereplő vámpír, bár még mindig nem pozitív alakként jelenik meg, mint ahogyan manapság, de legalább kap bizonyos emberi vonásokat. Így láthatjuk, hogy az éjszaka gyermekeinek hosszú és nagyon magányos életet kell elviselniük e földön.

Regényfolyam

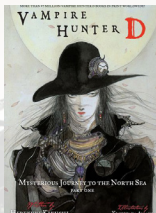
Kikuchi Hideyuki alkotta meg *D*, a vámpírvadász mai napig tartó vándorlását bemutató regénysorozatát. Állandó alkotó partnere vagy inkább illusztrátora Amano Yoshitaka. Az idő előre haladtával egyre csak bővült *D* univerzuma. Előbb egy OVA készült hozzá, majd manga, novellák, kétféle artbook, rádiójáték, videojáték és még egy anime film.

Mára összesen 34 kötet látott napvilágot. Eleinte az Asahi Sonorama kiadónál voltak a jogok, majd annak 2007-es őszi megszűnését követően az Asahi Shimbun Publishing vette gondozásába a sorozatot.

Alkotók

Kikuchi Hideyuki

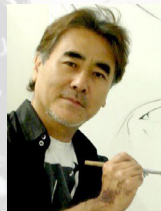
Az univerzum szülőatyja 1949-ben látta meg a napvilágot a Tesi nevű városkában. Öccse Kikuchi Naruyoshi, aki ismert dzsessz zenész a szigetországban. Egyetemre Aoyamában járt, ahol kreatív írást tanult. Tanárai közé tartozott Koike Kazuo is, akit 2004-ben az Eisner halhatatlanok csarno-

kába is beválasztottak, és többek közt Rumiko Takahashi is nála tanult. Kikuchi első regénye 1982-ben jelent meg: *Shinjuku – a pokol városa* címmel. Majd 1983-ban elkezdte megírni első *D* Hunteres regényét. Másik jelentős regény ciklusa 1994-ben indult el és a *Demon City Blues* nevet viseli.

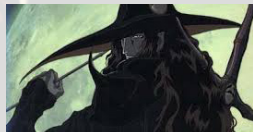
Amano Yoshitaka

A *D* regények illusztrátora 1952-ben született és

1973-óta dolgozik a szakmában, de már 15 évesen kapott kisebb megbízásokat. Leginkább onnan lehet sokaknak ismerős a neve, hogy szinte az összes *Final Fantasy* játék létrehozásában segédkezett, grafikusként. Minde mellett a *D* regényekben is folyamatosan rajzol, érdemes megemlíteni, hogy Mamorou Oshii *Angel's Egg* című animéjében is közreműködött. Ha ez még nem lenne elég, ki-

monókat tervez, kicsit színészkedik is; és persze még rengeteg más dolgot is művel, amit most hely hiány miatt nem sorolok fel. Ötször kapott Szeiun-díjat és 1999-ben Bram Stoker-díjjal is kitüntették. Stílusa az art nouveau, ebben a szellemben alkotta meg *D* megjelenését, köztük a hihetetlenül széles lapját és a nőies főhőst. *D*-nél és az egész univerzumban ugyanaz figyelhető meg, mint a *Final Fantasy* világában. Egyes szereplőkről nehéz eldönteni, hogy férfiak vagy nők, emberi lények vagy sem?

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez!

Alapkép

A regény kronológiája alapján valamikor 1999-ben a világ vezető országai ki tudja miért, de egy főfajta nukleáris háborúba bonyolódtak egymással. Melynek következtében az addigi humán civilizáció gyakorlatilag megszűnt létezni és csak töredéke maradt fent mindaból, amit itt és most a világörökség kincsének mondk.

A világegést nukleáris tél követte, melynek következtében megelevenedtek Lovcraft mutáns szörnyei a Földön. Az új egyedek közül a vámpírok emelkedtek ki, akik fizikai erejüket felhasználva uralkodó fajúvá váltak a bolygón. Ennek köszönhetően az ő kezükben összpontosult a megmaradt technikai tudás (csillagközi utazás), a művészet és az élő erőforrások ismerete.

Idővel azonban istenkirályi pozíciójuk valamiért hanyatlani kezdett. Kiderült, hogy ők is halandóak és nekik is vannak mind szellemi mind pedig fizikai korlátai. Ezt megneszelve az emberek szembefordultak addigi uralkodóikkal és elkezdtek őket levadászni. De a magukat csak nemesként definiáló vámpírok továbbra is védelmezik megmaradt váraikat, kastélyaikat és próbálják visszafordítani az idő könyörtelen vasfogát és megállítani pusztulásukat.

A sorozat az 12090-es években (tehát a XIII. évezredben) játszódik egy határórvidek nevű területen, ahol még nem az emberek az urak, de már nem is a vámpírok, így ez egy köztes terület, ahol jelenleg senki és semmi nem uralkodik. Ezen a területen járkal D és valamilyen okból az embereknek segít a vámpírok ellen. Kb. annyira

tudjuk, hogy miért is van úton, mint Sesshoumaru esetében az *InuYasha*-ban.

D - mint karakter

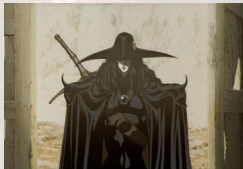
D-ről elsőként le kell szögezni, hogy ő egy dhampir (damfir, dhampyr, danpeal, danpila, dampyr) tehát egy vámpír és egy ember közös gyermeke. Mindkét fajtól a lehető legtöbb pozitívumot örökölte meg. Modora és viselkedése a nemesek hűvös eleganciáját mutatja be, halk szavú, csak akkor szólal meg, amikor kell, és épp annyit mond, amennyit kell. Nem pusztít feleslegesen, tisztel másokat, jelleme szilárd, erkölcsi érzéke tiszta. Nagy hátránya, hogy nem tud vagy inkább nem akar érzelmeit mutatni magából, mintha Steven Seagal és Kimi Raikkönen arcjátékát ötvözték volna esetében. Így nehéz vele azonosulni. Bár jól tűri a napfényt, azért védekezik ellene: széles karimájú kalapot és kőpenyűt hord, továbbá hosszú fekete haját növesztett. Mindig magánál hordja kék medálját, ami sok mindentől meg tudja óvni. Fegyvere egy odacsi típusú kard.

Nevét nem ismerjük, mindig csak egy D-t mond. Általában két választ szottak erre adni a rajongók: egyrészt

D a dampir rövidítése lehet vagy esetleg a Drakulából származik a D betűcske. Korát sem ismerjük: késő tizenévesnek van bemutatva, de egyesek közel 5000 évesre becsülik.

Egy állandó partnere van, a bal keze, amivel szimbiózisban élnek egymással. Bár a lény független D-től, elég szorosan kötődik hozzá. Amennyire hallgató D, épp annyira beszédes a balkezé, mindenhez van valami kommentje és mindenről van véleménye. Mindemellett sok mindent el tud nyelni és még GPS-ként, gondolatolvasóként és helyszínelőnek sem utolsó.

Dampir

Megelehetősen későn került be a popkultúrába ez a lény, mert sokáig úgy gondolták, hogy a vámpíroknak bár nagy a szexuális étvágyuk, szaporodni mégsem tudnak. Ha mégis lenne leszármazottjuk, akkor őket vagy még emberi korukban nemzették vagy fogadott gyermekként élnek velük. Csak a nyolcvanas évek végén, kilencvenes évek elején jelentek meg az olyan hibrid lények, mint a dhampirok.

Pedig a Balkánon már évszázadok óta ismerik ezt a lényt. Az otáni folklór több magyarázatot is adott a dhampirok születésére. Első variáns: a fiatalon megözvegyült asszony terhes lesz. Ez hogyan lehetséges? A férjura vámpír lett és éjszánkánt meglátogatja. Második variáns: míg a férj hosszú ideig távol volt, a nő mégis terhes lett. Tehát egy vámpír magáévá tette. Harmadik variáns: a férj híresen impotens, de asszonykája terhes lett. A nőt vérszívó támadta meg és a gyerek az övé. Negyedik variáns: a fiatal aráról kiderül, hogy nem szűz. Egyszer jött egy vámpír és elvette a leány ártatlanságát. Ötödik esetként meg azt lehet mondani, amikor egy asszony nyomtalanul eltűnik a háztól (elszökik, megölik): "a hova lett az asszony, komámuram" kérdésre így lehet felelni: vámpír vitte magával. A dhampir nem más, mint törtvénytelen gyermek. Tipikusan vámpír és ember nő hibridként jön létre, olyan nincs, hogy vamperrilla szülne gyereket ember férfinnak. Tehát a férfi nem lehet hűtlen, csak a nő, de ők sem tudják, mit tesznek. Mind a jelenlegi elképzelések, mind a régebbi hagyományok a dhampiroknak különleges képességeket adományoznak, bár eltérő módon. A régi regékben szereplő lények inkább valami torzszülötökként jelennek meg, nem szívdöglesztő bishiként. Bőrük tapintása nyálkás és kocsonyás volt a beszámolókat szerint. Rövid ideig éltek és gyakran nem volt csontjuk. A közösségek különböző módon viselkedtek ezekkel a lényekkel. A balkáni cigányok maguk közt tartották a gyerekeket, mondván megérik, ha vámpír közelít.

Manapság ezeket a teremtmények inkább szép küllemű lényként jelenítik meg, öröklik apjuk sármját, szép küllemét és erejét, ezzel párhuzamosan jobban bírják a napfényt és egyéb, vámpírokra nézve veszélyes dolgokat, mint például a fokhagymát. Ismertebb dhampirok: Renesmee Cullen, Bella Swan, Edward Cullen: Alkonyat sorozatból; Adrian Tepes Farenheights és Lisa Farenheights a Castlevania sorozatból.

Vámpír- és szörnyvadászok

A legtöbb közösségben az emberi csoportok között, közös erővel bántak el a gonosszal vagy a természetfölötti lényvel. Voltak olyan közösségek, ahol külön erre a feladatra specializálódott ember volt az ilyen feladatokkal megbízva. A Balkánon főleg a szombaton születetteket tartották különösen alkalmasnak e munkákör betöltésére, a szlovén és a horvát folklórban krusnyiknak nevezték őket. A mai feldolgozásokban a szörnyvadászok a legtöbb esetben megszállottan próbálják megölni a nem emberi lényeket. Általában ők sem teljesen emberek esetleg személyes bosszú hajtja őket.

Fegyverzetük a legtöbbször primitív pusztító/roncsoló fegyver(ek)ből áll. Ilyenek lehetnek a bárdok, kardok vagy más hasonló eszközök. Gyakorta élnek mágia és varázslat által biztosított dolgokkal, ahogyan D is magával hordja a kék amulettét.

Híres szörnyvadászok:

Abraham van Helsing: Bram Stoker *Drakulájában*

Alucard: Hellsing

Buffy Summers, a *Buffy, a vámpírok réméből*

Penge, a Marvel Comics félig vámpír, félig ember vámpírvadásza

Sam és Dean, az *Odaát* című sorozatból

Sango, az *InuYashából*

John Constantine a *Hellblazer* című képregény főhőse és a *Constantine* című film főszereplője

Trevor Belmont, **Simon Belmont** és **Julius Belmont** a *Castlevania* című videójáték sorozat főhősei

Miyu, a *Vampire Princess Miyu* vadász

Akakuci Chika és **Tachibana Sító,** a *Zombie Loan* című manga főszereplői

Manga

Érdekes módon manga adaptációk meglehetősen későn estek el az amerikaiaknak és nem a japánoknak. 2007-ben a Digital Manga Publishing indította be a folyamatos kiadású és az év őszére már ki is adták az első kötet D mangát. Említésre méltó, hogy kis hazánkban a világpremierral egy napon adták ki a mangát, ami azért elég nagy szó volt és most is az lenne, ha folytatnák a manga további kiadásait.

Grafika:

Elérkeztünk a leggyengébb részhez, ami elég szomorú egy manga esetében. A karakterek általában eléggé különböznek egymástól, megrajzolásuk kimerítő, a férfiakat aprólékosan ábrázolják. A női karakterekről sajnos ugyanezt nem lehet elmondani. Legtöbbször sőtéhajú, fiatal, nagy mellű karakterek lettek.

A tájak szépek és olykor kidolgozottak, de én úgy gondolom, hogy a mangaka nem használja ki a rendelkezésére álló teret. Nagy kétdalalás képeket ne várjunk, maximum egy féloldalalás kép az, amit megenged magának a rajzoló - tegyük hozzá: sajnos. Nehéz eldönteni, hogy ez mennyire egyéni döntése és mennyire a környezetének hatása.

A paneleket túlszámolt sokszor használja. Egész egyszerűen nem követi a mai trendeket, bár ez egy seinen manga, nem kellene ennyire görcsösen ragaszkodnia a téglatartekhez.

További nagy hátránya a harcok értelmezhetetlensége, ami bizony gyakran előfordul. A vonalak áttekinthetetlen kuszasága zavaros. Van, hogy az emberek inkább az az érzése, hogy gyorsan felrajzolt, elnagyolt vázlatokat lát és nem alaposan kidolgozott mangát. Annyit azért a mentéségre vagy a javára írok Takaki Saiko esetében, hogy ez az első mangája; természetesen ilyenkor az ember elég sokat ront, de szerencsére a javulás is látható munkáiban. Illetve azért érződik a rajzain a sok éves grafikus munka, mint grafikus, vagy mint dizájn. Természetesen nagyon nehéz úgy alkotni, hogy munkáit folyamatosan a korábbi anime adaptációkhoz, illetve Amano Yoshitakához mérjük, ami kicsit igazságtalan. A mangaka ezek mellett próbálja kialakítani saját D ábrázolását, ami láthatóan egyre jobban sikerül neki. A magyar borító ugyanolyan, mint a világ többi részén. Egyedül Japánban kapott alternatív borítást, ami inkább Amano Yoshitaka munkáit idézi, feltehetőleg a könnyebb értékesítés miatt. A belső borítók bár szépek és színesek, mégis az embernek az az érzése, hogy nem illenek bele a mangák világába. Túlszámolt plasztikusak és sajnos a

legtöbb esetben túl műek.

A Fumax teljesen átvette a világ más helyein megjelent alapformát, így a kötetek méretileg nagyjából, mint egy hagyományos manga kiadás, de az olvasási irány megmaradt, így a nevek a szerző kívánságára nemzetközileg átirással jelentek meg, plusz több hangutánzó szócska van benne, mint egy átlag mangában.

Kötetek

D, a vámpírvadász 1. kötet

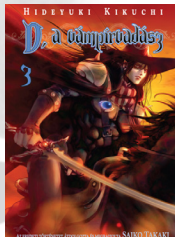
A történet egy Ransylvania nevű faluban játszódik, ahol D-t egy Doris Lang nevű bögös maca bíréli fel, hogy ölje meg a környék urát, Magnus Lee gróft, hogy megmeneküljön a szörnyű sorsától. Természetesen akadnak nehezítő körülmények: mutáns rablóbanda, pöffeszkedő városvezetés, Larmica, aki Lee gróf leánya és vérfarkas szolgája valamint egy ficsúr szerelmes is próbára teszi D erejét. Mivel ez az első kötet, itt nem kell semmi nagy dologra számítani, egyszerű kedvezőtlen történet egyszerű panelekkel felépülő cselekménnyel. Ezt a történetet dolgozza fel az 1985-ös D anime is.

D, a vámpírvadász 2. kötet – Szél kavará

D, egy újabb eredeti nevű falucskában, Tepesben kap megbízást, ahol a szaporodó nappali vámpírtámadásokat kell megszüntetni, valamint fusiban egy évtizedes rejtélyt is meg kell oldani, ha már arra ette a fene. A főhősünk szerencsésen most sem marad egyedül: egy Lina nevű leányzó folyton körülötte legyeskedik. Nagy

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez

előnye az első kötethez képest, hogy a cselekmény jóval bonyolultabb, valamint a világról és különösképpen a nemesekről is több infót olvashatunk. Illetve bizonyos mértékben elgondolkodtató kérdéseket is feszeget a könyv.

D, a vámpírvadász 3. kötet – Vérzomj

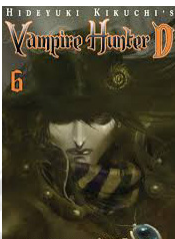
Sokan ezt tartják a legjobb D történetnek, nem véletlen, hogy ezt dolgozták fel 2000-ben anime filmben is. A történet egyszerű: egy fiatal lányt Mayerling nemes ifjú magával viszi az éjszakába, az apa felbérelti D-t és Marcus klánt, hogy szerezze vissza lányát, vagy ha ez nem lehetséges, ölje meg. A gyászos szerelmi szál, valamint a tempós cselekmény igazán jól passzol egymáshoz. Ráadásul a mellék-epizód karakterek is jóval érdekesebbek, mint az előző kötet hasonló figurái. Bár D-ről is derülnek ki bizonyos információk, ezek inkább tovább bonyolítják a képet semminképp egyszerűbbé tennék.

D, a vámpírvadász 4. kötet – A halott város

Főhősünk egy repülő szigetre érkezik, ahol az idilli életet akut vámpírtámadások valamint az ezzel járó élőholtak zavarják meg. D-nek a szokásos feladat jut: szüntesse meg a baj forrását, miközben a városra telepedő súlyos titkok is szép lassan, de a felszínre kerülnek.

D, a vámpírvadász 5. kötet - The Stuff of Dreams

D egy városkába ér, ahol egy leányzó aludja már közel 30 éves csipkerózsika álmát, aki így ilyen állapotban

tartja fenn a kényes egyensúlyt az emberek és a nemesek közt, de mi fog történni, ha a lány nem lesz többé? A kötet nőjét Sybille Schmitznek hívják, aki az 1920-as, 1930-as években színésznő volt Németországban. 1932-ben a Vámpyr nevű filmben szerepelt.

D, a vámpírvadász 6. kötet – Pilgrimage of the Sacred and the Profane

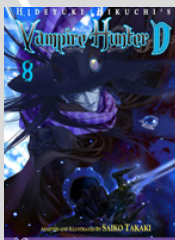
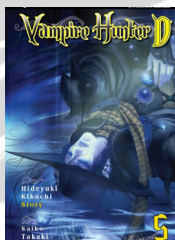
A kalandok most egy sivatagba visznek minket.

D, a vámpírvadász 7. kötet - Mysterious Journey to the North Sea

D-nek egy kallott ember utolsó kívánságát kell teljesítenie, ezért misztikus utazásba kezd az Északi-tengeren. A kötet főbb karaktere Wu-Lin, de szerepet kap egy Cronenberg nevű alak is, aki egyértelműen David Cronenbergre utal, akit filmes szakmában csak véres bárónak hívnak köszönhetően az olyan munkáinak, mint a Videodrome. A légy, Porontyok vagy a Paraziták. További beszélő nevek is felbukkannak: professor Krolak a Vámpírok Báljából, a groteszk Gillian pedig hivatalosan is a világ legrosszabb sorozatának tartott Gilligan szigetére utal. A kötet második részében megelevenedik Firenzében Meister báró, aki a Vámpír mennyasszonyából lehet ismerős.

D, a vámpírvadász 8. kötet - majd csak idén nyáron jelenik meg.

Érdemes megjegyezni, hogy mindegyik kötet végén van egy kis összezet, amit a mangaka ír saját magáról, ezek rövidek és viccesek. Ha már nem kell D-t rajzolni egy saját kis mangát is tudna gyártani hétköznapi életének érdekes kis eseményeiből.

Képregények

2008 júliusában jelentették be, hogy egy alternatív képregénysorozat is indul a D manga mellé, ez lett volna a Vampire Hunter D: American Wasteland. Ez a limitált széria sokkal inkább az amerikai piacra készült volna, de sajnos a 2009-es Long Beach-i Comic Conon bejelentették a projekt törlesztését.

2011 januárjában jött a hír, hogy Kikuchi Hideyuki és Kojima Ayami, aki a Castlemania vámpíros játék egyik alkotója spinoff sorozatot készít D-nek, mégpedig Another Vampire Hunter Noble Greylancer címmel. A történet a 7000-es évek elejére kalauzolja el az olvasót, amikor a vámpírfaj hanyatlani kezd. Eddig három történet látott napvilágot belőle.

Bár nem hivatalos, de ide lehet sorolni a Claws of Darkness című manhuat is, mely ötkötetes és a mexikói Santa Fében játszódó vámpiros történet.

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez

Animációk

1985. december 21-én mutatták be a *Vampire Hunter D* című OVAT, más források moziként hivatkoznak rá. Sem Amano sem pedig Kikuchi nem volt elégedett az elkészült adaptációval. Mindketten az alacsony költségvetést okolják a szerintük silány anyagért, valamint felrótták, hogy alaposan átirták a történetet a készítő, néhol teljesen feleslegesen. Így például Larmicából (aki egy a húszas éveiben járó végzet asszonya) egy 13 éves durrás kislányt faragtak a készítő. Bár azt hozzá kell tenni, hogy a film karakterdizájnere Amano volt. Pedig a készítő nem voltak rosszak. Így közreműködött a Production Reed (*Ghost in the Shell*, *Macross* filmek stb.), a Movie (*Ninja Scroll*, *NGE* filmek), de sajnos a többi stúdió nem állt a helyzet magaslatán.

A főszereplőnek hangot adó Shiozawa Kaneto bár gyakran játszik ismert animekben (*Dragon Ball*, *Detectiv Conan*), nagy és fontos főszerepeket nem nagyon szerzett meg. A Doris Langot alakító Tomizawa Michie leginkább a *Sailor Moon* világból lehet ismerős, ahol Miát alakította. Rendezőként Toyoo Ashida volt meg-

bízva, aki bár sok mindenben dolgozott (*Cyborg 009*, *Dr Slump*), igazán jelentős rendezői munkát nem tudott bemutatni. A forgatókönyvet Yasushi Hirano írta, akinek legismertebb munkája a *Ninja Scroll* forgatókönyve volt. A felejthető zenét Tetsuya Komuro alkotta, aki később a *City Hunter*ben tevékenykedett még.

A második anime feldolgozás 2006-ban készült el, amire érezhetően több pénz költötték az alkotók. A történet itt is eltér az eredeti harmadik kötetétől, ami nem is meglepő figyelembe véve, hogy a filmet inkább az amerikai közönségnek szánták és nem a japának. Így több helyen finomítottak a cselekményen (vérfertőzés kimaradása, happy end), de alapjában véve rendben van a történet.

A *D*, a *vámpírvadász - Vérszomj* elkészítésénél stúdióként részt vett a Movie valamint a Madhouse is, ami már önmagában is garancia volt a sikeres és jó minőségű animére. D-nek Tanaka Hideyuki adta a hangját, aki olyan más animékben szerepel, mint a *One Piece* (Doflamingo) vagy éppen a *Saint Seiya* (Aolia Leo), magyar szinkronhangja Szabó Sípors Barnabás lett. Balkéz hangja, ahogyan az első filmben is Nagai Ichiro lett, a

magyar szinkronban pedig Várkonyi András. Meier Link szerepében mind az eredetiben mind pedig a magyarban egy-egy számomra kedves hangszínész kapta meg a szerepet. Japánul Yamadera Kouichi szólal meg a vámpírként, aki a *GitS* univerzumban Togusának a hangja illetve a Cowboy Bebobban Einé és Spike-é, magyarul pedig Varga Rókus szólaltatja meg a karaktert.

A direktori székbe Kawajiri Yoshiaki került, aki többek közt olyan animéket rendezett, mint a *Ninja Scroll*, vagy az *Animatrix*ban A program nevű részt.

Egyéb feldolgozások

A nagy regények mellett született egy novellás kötet is, mely hét hosszabb-rövidebb történetet mesél el D-ről.

Művészeti és útikalauz albumokból is megjelent négy különböző kiadás, melyben hol Yoshitaka Amano képei vannak egy albumba összeszedve, hol pedig enciklopédiaszerűen vannak egybegyűjtve az univerzumról az alapinformációk.

1988 és 1990 között öt hangdráma került felvételre, melyek közül a leg-

több a hetedik kötetet dolgozta fel. Bár 2006-ban felreppentek olyan hírek, hogy készül egy élőszereplős film, végül nem valósult meg.

2010 januárjában pedig olyan hírek láttak napvilágot, hogy egy újabb rajzfilm is készül D kalandjaiból, jelenleg nem haladnak a munkálatok ezen a téren.

